

[Camre]

Når vi ikke stemmer for fru Ingerlise Koefoeds ændringsforslag, er det, fordi det indeholder hele anlægsbudgettet for DSB, altså en række poster ud over færgerne. På nogle af disse vil fru Ingerlise Koefoed se, hvis hun studerer de lister, der foreligger over vores afstemninger, at vi ønsker nogle ændringer, og disse ændringer vil vi ikke opnå ved at stemme for fru Ingerlise Koefoeds forslag.

Ønsket om at være med til at få bygget disse skibe har socialdemokratiet haft fuldt ud så længe som SF, og vi har været opmærksomme på, at SF har stillet forslaget. Vi havde regnet med, at regeringen selv var kommet med et forslag på området, og det var først, da vi fandt ud af, at regeringen ikke ville komme med et isoleret forslag om disse færger, at vi fandt det nødvendigt at stille vores. Det er ikke bare teknik, men vi ville få andre tal for DSBs anlægsbudget, hvis vi stemte for fru Ingerlise Koefoeds forslag, og det gør vi følgelig ikke.

Til hr. Glensgård vil jeg sige, at tiden nok er for knap til at diskutere den fundamentale forskel på det samfund, som hr. Glensgård og hans parti vil have, og det samfund, socialdemokratiet vil have, men det kan vi måske komme nærmere ind på under debatten i morgen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er ikke, fordi jeg skal fortabe mig i tekniske detaljer, men jeg mener, det ville have været korrekt, hvis socialdemokratiet samtidig med, at det stillede dette ændringsforslag, havde ændret alle de andre steder på anlægsudgifterne; sådan har vi fået at vide at man skal gøre. Vi har ikke ændret på andre anlægsudgifter end dem til færger.

Selvfølger skal hr. Camre ikke være ordfører for socialistisk folkeparti – gud ske lov da ikke! – men derfor kunne hr. Camre da godt lige have nævnt, at forslaget måske inderst inde var inspireret af SF.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg må sige, at vi henter ikke inspirationen fra SF, men fra beskæftigelsessituationen på skibsværfterne og fra den kendsgerning, at

de færger, der skal skiftes ud, er gamle og udslidte.

Og så må jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at vi var indstillet på at få en særskilt afstemning om fru Ingerlise Koefoeds ændringsforslag. Det spurgte vi sekretariatet i finansudvalget om, og vi fik at vide, at man helst ikke så disse delte afstemninger, men at den rigtige procedure var, at vi stillede vores eget forslag på området, og det har vi derfor gjort.

Gammelgaard (KF):

En stor part af regeringens spareplan er indarbejdet i de af ministrene stillede ændringsforslag. Med vedtagelsen af disse ændringsforslag vil der blive gennemført væsentlige dele af regeringens første finanspolitiske genopretningsplan. Hvis ændringsforslagene vedtages og finansloven derefter vedtages i den udformning, den får, kan vi konstatere, at regeringen kommer igennem med besparelser på ca. 17 mia kr. ud af de 19,5 mia kr., som regeringen lagde ud med. Hermed nedbringes det forventede underskud på statens finanser i 1983 fra ca. 80 mia kr. til ca. 69 mia kr.

De offentlige besparelser betyder, at realvæksten i det offentlige udgiftsbudget fjernes. I 1984 betyder regeringsforslagene en samlet formindskelse af statsunderskuddet på ca. 20 mia kr. netto.

Det er også nødvendigt, at der foretages kraftige økonomiske indgreb. Lige siden 1975 har statsfinanserne været kendetegnet af stigende underskud. Underskuddet på de offentlige budgetter er nu så stort, at der opstår en selvforstærkende tendens til stadigt voksende nettogæld, nettorentudgifter og underskud. Der er tale om en accelererende rentes renter-effekt. Det vil jeg gerne illustrere på følgende måde.

Med vedtagelsen af regeringens forslag bliver der som nævnt tale om et fald i underskuddet på godt 11 mia kr. i forhold til situationen ved regeringens tiltræden. Stigningen i underskuddet, inklusive renteudgifter, fra 1982 til 1983 på ca. 13 mia kr. er en følge af de tidligere års underskud. Ses der bort fra udgifter til renter af statsgælden, er der tale om et egentligt fald i underskuddet i forhold til 1982.